

Vertelling 8–12 jaar

Een lied van vroeger

Vroeger stond in Jeruzalem een schitterende tempel. De priesters zongen er plechtige liederen. Ze speelden er op trompetten en sloegen met zware bekkens een plechtig ritme.

‘De Heer is goed!’ zongen ze. ‘Eeuwig duurt zijn trouw. De Heer is goed! Eeuwig duurt zijn trouw.’

Het leek een lied dat nooit verloren zou gaan.

Maar kijk nu eens. Van de tempel is niets meer over. Soldaten hebben hem omvergehaald. De priesters zijn gevlucht of gevangengenomen. En er klinkt nooit, nooit meer een lied.

Of toch?

Op een dag komen ze terug, die gevangen priesters en alle andere mensen uit de stad. God heeft ze geroepen en de koning vindt het goed. Midden in de puinhopen beginnen ze de tempel opnieuw te bouwen. Maar voordat ze beginnen, zingen ze eerst een lied. Ze spelen op trompetten en slaan met zware bekkens een plechtig ritme: ‘De Heer is goed! Eeuwig duurt zijn trouw.’

Het klinkt naar vroeger, toen alles nog goed was. Als je je ogen dicht doet, lijkt het alsof de tempel er nog staat. De mensen juichen en huilen tegelijk, zo bijzonder vinden ze het.

Een eindje daarvandaan wonen de vijanden van Israël. Ze kijken op van hun werk. Horen ze nou in de verte een lied? Dat lied dat vroeger altijd gezongen werd in de tempel? Ze schudden hun hoofd. Dat kan niet, denken ze. De tempel is er niet meer. Maar ze horen het toch echt. Ze zadelen hun kamelen en gaan in de richting van Jeruzalem. Daar zien ze wat er gebeurt: alle families van Jeruzalem zijn er weer, ze helpen allemaal mee bij de bouw.

Boos gaan de vijanden weer naar hun eigen huis. We moeten iets doen, denken ze. Iets waarmee we de tempelbouw kunnen stoppen. Ze besluiten om een brief te schrijven aan de koning. In die brief staat:

‘
Beste, geweldige, grote, FANTASTISCHE koning,
U hebt toestemming gegeven om Jeruzalem te laten herbouwen.
Maar weet u wel wat ze daar van plan zijn?
Als ze straks weer een eigen stad hebben, zullen ze ook een eigen koning willen.
Dan luisteren ze niet meer naar u en dan betalen ze ook geen belasting meer.
Is dat wat u wilt? Denk daar maar eens over na!
Met vriendelijke groet,
Uw trouwe, onderdanige, gehoorzame en vriendelijke onderdanen.’

De koning leest de brief. Hij frons zijn wenkbrauwen en leest hem nog eens. Dan neemt hij een besluit: de bouw moet worden stilgelegd.

In Jeruzalem wordt het stil. Je hoort geen geklop van hamers, geen gezang meer van de priesters. De trompetten worden opgeborgen. Jarenlang gebeurt er niks.

Maar dan staan twee profeten op. ‘Voor wie bouwden jullie die tempel eigenlijk?’ vragen ze aan de mensen van Jeruzalem. ‘Voor God of voor de koning? En heeft God soms gezegd dat je moest stoppen?’

Dus beginnen ze weer. Voorzichtig hoor je weer geluiden van kloppende hamers en gesjouw met stenen. En heel zachtjes wordt ook dat lied weer gezongen: ‘De Heer is goed. Eeuwig duurt zijn trouw.’

8-10 jaar

Gesprek: Toen de mensen van Jeruzalem het lied hoorden, moesten ze huilen en juichen. Waarom moesten ze huilen denk je? En waarom juichten ze? Kun je ook huilen als je blij bent? Ken je voorbeelden waarbij dat gebeurt?

Spel: In het verhaal staat: ‘Als je je ogen dicht doet, lijkt het of de tempel er nog staat.’ Imiteer samen de geluiden van een bepaalde plek: bijvoorbeeld een station, een kinderboerderij, het strand, een tent in de regen, een bootje op het water, een snelweg, de kerk, een voetbalstadion of het schoolplein. Maak de geluiden met je ogen dicht – lijkt het op die plek?

Creatief: Teken een gezicht dat lacht en huilt tegelijk. Trek jij zelf weleens zo'n gezicht?

11-12 jaar

Spel: Breidt het geluidenspel dat bij 8-10 jaar staat uit: twee kinderen maken het geluid van een bepaalde plek, de andere kinderen proberen te raden welke plek het is.

Schrijven: De vijanden van Israël schreven een brief naar de koning. Stel dat jij bij de mensen van Jeruzalem hoort. Je besluit om zelf ook een brief naar de koning te sturen, zodat de bouw toch door kan gaan. Wat zet je in de brief?